

Církevní stavby v diecézi

Kostely Nanebevzetí Panny Marie, vikariát Plzeň-jih

Na území vikariátu Plzeň jih stojí tři kostely se zasvěcením „Nanebevzetí Panny Marie“. O krásném kostele v Přešticích jsem již v Diecézním zpravodaji psal a tak jen pro připomenutí uvádím, že se jedná o stavbu postavenou podle projektu architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera z roku 1729.

Základní kámen byl ale položen až v roce 1748 a když o tři roky později Dientzenhofer zemřel, stali se jeho pokračovateli v díle František Ignác Prée (+1755), Anselm Lurago (+1765) a po něm Antonín Haffenecker, který kostel dokončil v roce 1775. Jedná se o samá slavná jména lidí, kteří spoluvytvářeli barokní tvář naší země. Kostel má působivou blokovou hmotu, jež v sobě uzavírá trojlodí s transeptem. V průčelí stojí dvě věže, které příliš nepřecházejí hmotu kostela a jejichž působivost pozvedla nedávná dostavba. Velmi kvalitní vybavení kostela je barokní, s některými detaily nastupujícího klasicismu. Na hlavním oltáři ze 70. let 18. století je milostný obraz Panny Marie Přeštické z konce 17. století, ke kterému se konávaly slavné poutě.

Další kostel tohoto zasvěcení stojí v dominantní krajinářské poloze v Těnovicích u Spá-

leného Poříčí. Prvně je zmíněn v roce 1352 a zdá se, že se ještě jednalo o starší stavbu, snad z románského období. Dnešní kostel byl postaven krátce po zmíněném datu, o čemž svědčí pozoruhodně a bohatě kruzby v oknech presbytáře. Jejich překvapivě vysoká umělecká kvalita vznáší otázky po souvislostech výstavby kostela a jejím donátorovi, který zůstává neznámý. Z doby výstavby pochází i konzoly s lidskými maskami, portály do kostela a do sakristie, kamenná sedile u oltáře a sanktuarium. Věž byla k jednolodnímu kostelu přistavěna koncem 17. století a tehdy byl kostel v lodi zbarokizován. V přistavěné kapli stávala socha tzv. Černé madony, která pochází z nějakého loretánského místa, údajně z Itálie. Před zřízením novogotického vybavení byla na hlavním oltáři skupina soch, představujících apoštoly u prázdného Mariina hrobu a samotnou Pannu Marii, vznášející se v oblacích při svém nanebevzetí.

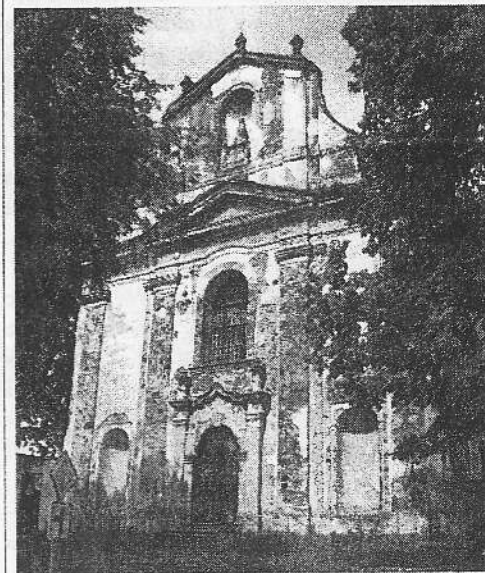

Kdysi slavnou a dnes opomíjenou svatyní je kostel v Seči. V nevelké vsi byl z původního

gotického kostelíku, prvně zmíněného v roce 1384, přestavěn v roce 1737. Z gotické stavby se zachovalo zdivo presbytáře a boční věž, jež jen málo převyšuje střechu kostela. V její západní stěně se zachoval výklenek pro tzv. lampu mrtvých, která svítila na hřbitově zemřelým. Kostel je jednolodní s trojboce uzavřeným presbytářem a dvěma kaplemi v bocích. Hlavní baldachýnový oltář měl ve středu zasklenou skříň se sochou Panny Marie s Ježíškem. Právě pro toto zobrazení Panny Marie se sem konaly četné poutě. Začátkem 90. let minulého století měla gotická socha namále. Vyhlídli si ji zloději, kteří si ji připravili k odnesení zabalenou do koberce. Z neznámých důvodů ji neodnesli, ale socha byla několik let považována za ukradenou, až se na ni náhodně přišlo. Dnes je vystavena v Muzeu církevního umění ve františkánském klášteře v Plzni a je jejím nejstarším výtvarným dílem. Půvabná a poměrně vysoká socha totiž pochází z poloviny 14. století. V tomto muzeu najdeme i další dílo ze Seče, sochy sv. Josefa a Marie ze skupiny narození Ježíše Krista z doby kolem roku 1480. Ale zloději nebyli bohužel úplně neúspěšní, odnesli si alespoň

jinou gotickou sochu, sv. Anny, vyřezanou ve stylu „krásných madon“. Kostel má velmi pěkné a bohaté průčelí, bohužel ve špatném stavu, které měly korunovat dvě věže, ale ty nebyly postaveny. Kostel kryje milosrdná zeleň, takže si jej můžete prohlédnout až z blízkého pohledu.

Jan Soukup

Misijní okénko

„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás . . . “ (Jan 20,18)

Milí přátelé,
rádi bychom Vám dnes předali prosbu dvou mladých obětavých dívek:

„Jsme dvě mladé lékařky (letos jsme ukončily Lékařskou fakultu v Plzni) a obě máme již delší dobu v srdci touhu jet jako dobrovolnice pomáhat a poskytovat zdravotní péči na misi. Prostřednictvím PMD jsme se dostaly k neziskové organizaci Shalom for Uganda (www.shalomforuganda.cz), založenou paní doktorkou Veronikou Jakubčakovou (v roce 2011 se zúčastnila půlroční misie v jihozápadní Ugandě v diecézi Mba-

rara) a mladým ugandským knězem Fr. Alfredem Tumwesigymem.

Díky této organizaci se staneme členkami misijního týmu, který bude pomáhat 6–7 měsíců v této oblasti těm nejpotřebnějším. Přímou v Mbarare se nachází dětská nemocnice Svátých Neviňátek, spravovaná Američany, kde bychom měly pomáhat. Naše další působení bude ale i v chudých vesnicích a to hlavně lidem, kterým je jiná zdravotnická péče nedostupná a jsou sužováni malárií, onemocněním AIDS a dalšími tropickými chorobami. Ruku k dílu přiložíme i při výstavbě domu pro dob-